

Biblijny spacer po **Mszy Świętej** – E. Sri,

Inicjatywa Ewangelizacyjna WEJDŹMY NA SZCZYT, Częstochowa, 2022

Obrzędy końcowe

Komunia święta jest kulminacją naszego uczestnictwa w Eucharystii.

Nie byłoby jednak właściwe kończenie Mszy Świętej zaraz po obrzędach komunii. Przyjąwszy Chrystusa do swojego serca, potrzebujemy czasu, by przygotować nasze dusze do wyjścia z przestrzeni sacrum i powrócić do codzienności.

Dlatego też już na początku chrześcijaństwa stopniowo ukształtowały się obrzędy końcowe, które stanowią formalne zwieńczenie Najświętszej Ofiary.

Te proste obrzędy obejmują błogosławieństwo zgromadzonych wiernych oraz rozesłanie. Owo rozesłanie jest w rzeczywistości swego rodzaju posłaniem i apelem do wiernych, by szli i nieśli światu to, co otrzymali podczas liturgii – a więc

słowo Boże i świętą obecność Pana.

Obrzędy te, choć trwają tylko chwilę, nie są jedynie symbolicznym dodatkiem do ceremonii.

Mają one tak doniosłe znaczenie, że jak się wkrótce przekonamy, samo określenie świętej liturgii jako „Msza Święta” wywodzi się z łacińskiego tekstu modlitw składających się na obrzędy końcowe.

26 – **Pozdrowienie, błogosławieństwo i rozesłanie**

Kapłan: **Idźcie, Ofiara spełniona.**

Wszyscy: **Bogu niech będą dzięki.**

Podczas obrzędów końcowych Mszy Świętej wierni trwają w postawie stojącej.

Podobnie jak na samym początku liturgii, kapłan wypowiada słowa „**Pan z wami**”, a lud Boży żegna się znakiem krzyża.

Tym razem wierni wykonują ten gest w momencie, gdy celebrans błogosławi ich w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego.

W starożytności duże zgromadzenia zwyczajowo kończyły się rozesłaniem. Pierwsi chrześcijanie dostrzegali potrzebę wprowadzenia podobnego rytuału kończącego zgromadzenie liturgiczne.

Dlatego też od IV wieku zwieńczeniem całej Mszy Świętej były słowa „**Ite Missa est**” – co w dosłownym tłumaczeniu znaczy „Idźcie , jesteście rozesłani”, a w treści mszału brzmią one: „**Idźcie, Ofiara spełniona**”.

W słowach rozesłania uwagę zwraca zawarte w ostatnim zdaniu słowo „msza”¹, które nadaje nazwę całej liturgii. Słowo to pochodzi od łacińskiego **Missa**, które oznacza tyle co „rozesłanie”, „posłanie”.

W ten sposób możemy sobie uświadomić, że Msza Święta ma ostatecznie stać się posłaniem.

Katechizm wyjaśnia, że cała celebracja nosi miano „Mszy Świętej” (missa), „ponieważ liturgia, w której dokonuje się misterium zbawienia, kończy się posłaniem wiernych (missio), aby pełnili wolę Bożą w codziennym życiu” (KKK, 1332).

Jezus powiedział do apostołów: „**Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam**” (J 20,21).

Ojciec posłał swojego Syna na świat, aby ten umarł za nasze grzechy i włączył nas w swoje Boże życie.

Jak mogliśmy sobie uświadomić, czytając tę książkę, całe paschalne misterium męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa zostaje dla nas uobecnione w liturgii eucharystycznej, abyśmy mogli pełniej uczestniczyć w życiu i misji Jezusa.

Im głębiej jednoczymy się z Chrystusem podczas Mszy Świętej, tym bardziej sami będziemy promieniować na świat Jego życiem i miłością.

Ostatnie zdanie wypowiedzane w liturgii nie jest więc rozesłaniem pozbawionym głębszego znaczenia, to rozesłanie z misją. To posłanie ludu Bożego, który ma iść na świat i głosić tajemnicę Chrystusa.

---

¹ Słowo „**mass**” (msza, z łac. missa) występuje w angielskiej wersji mszału. W polskim tekście zastąpiono je słowem „ofiara” (przyp. tłum.)